

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות בשלח - יתרו תשפ"ד ♦ עלון מס' 131

השגחה שבועית

מרשם לחיים מאושרים

כששומעים את הגאון ר' רפאל קוק שליט"א, המילה 'חיים מאושרים' מקבלת משמעות שונה. בדרך כלל כשאומרים 'חיים מאושרים' יש רבים שמדמינים כסף, דירה רחבה, נחת; הכל זורם על מי מנוחות. מי שיש לו כל זאת, הוא אדם מאושר.

מי ששומע את ר' רפאל מגלה שהאושר בחיים אינו קשור לרשימה הנ"ל. חיים מאושרים אלו חיים עם אמונה, חיים עם הקב"ה, שרק הם מביאים אושר. ביום שהדליקו נר חמישי של חנוכה, התרחשה במודיעין עילית תאונת דרכים מחרידה. ילדה רכה בת חמש נדרסה ר"ל. שושנה קוק ע"ה.

זו טרגדיה כואבת שיכולה למוטט משפחה. אם דבר כזה יקרה לגוי, הוא יהיה עסוק כל חייו רק בשבר ובבכי. הוא יהיה עסוק בנקמה בנהג ובכל מי שרק יכול להיות אשם. הוא יחפש את הערייה, את מחוקקי החוק, ואת כל מי שקשור בעקיפין לתאונה. כל בני המשפחה יסתובבו מדוכדכים ומדוכאים, או כועסים ונקמנים.

כל זה - אצל מי שאינו מאמין, הטרגדיה הזאת פקדה את משפחת קוק לאוי"ט, ומדהים לראות איך הם מקבלים את זה.

ההספד של אביה של הנפטרת, הרה"ג ר' רפאל שליט"א, הדהד בכל העולם כולו. עומד האבא מול מיטת בתו, ומחזק את כל הממונים שבאו לבכות בלוויה. הוא צועק להם: אין כאן תאונה, אין כאן אשמים, יש רק ה' אחד הטוב והמיטיב! אני מאבד את הלשון מול טרגדיה כזאת, וכשאני זוכה לשוחח עם ר' רפאל, הוא המחזק ואני המתחזק.

בריאינו שהוא מסר בקו השגחה פרטית, אפשר לשמוע שהוא הופך את כל הקלפים, והכאב שלו רק מחזק עוד את האמונה. האדם המאושר זה האדם המאמין, זה האדם שיוזע שהכול בכול מכול מגיע מאת הקב"ה, שכל מה שנעשה בעולם - זה הוא. שאין עוד מלבדו.

המקובל הקדוש רבי משה דוד וואלי, תלמיד הרמח"ל, כותב בספרו (ביאור משלי כ"ב, י"ט): "אין מידה של תועלת אל האדם כמידת הבטחון".

האמונה והבטחון - זה המתכון לחיים מאושרים, לחיים טובים.

יהודים שקובעים ללמוד יום יום בספרי אמונה, או לשמוע שיעורים וסיפורים של אמונה, מעידים שמאז החלו בכך, החיים הגשמיים השתנו מהקצה אל הקצה. הם מתהלכים זוהרים וזורחים.

ויהי רצון שלא יישמע עוד ושבר, ולא נדע עוד צער. (ניתן לשמוע את הריאיון ואת ההספד של הרה"ג ר' רפאל, בקו השגחה פרטית, שלושה 521 לאחר בחירת השפה)

שבת שלום ומבורך
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

שידוך פלאי במירון

הלב והודותה על כך שתצא מכאן כלה. שדכן שהתפלל שם על פרנסה ברווח, חיבר ביניהם, ויצא שם יופי של שידוך, כשהשדכן מקבל על המקום עשרת אלפים דולרים במזומן... זה סיפור, שלו היה קורה, יהיה נחמד לפרסם בגיליון "השגחה פרטית" תחת הכותרת "רשב"י השדכן", והקוראים יפערו פיהם בתדהמה ובשמחה על ההשגחה המופלאה.

אם נספר על הבחור שהגיע לר' שמעון וחזר הביתה כלעומת שבא, איזה סיפור סיפרנו כאן? זה לא סיפור, זה רק חלק מסיפור. וזאת היא החוכמה: להודות להשם בזמן המצוקה שלפני הישועה הגדולה. כבר אז, להודות על כל מה שהשם נתן: על הבריאות, על האפשרות לנסוע ולהתפלל, על כל ההשגחות הפרטיות הקטנות והרחמים והחסדים שמלווים כל הזמן. אז הזמן להודות על הסיפור השלם שעוד נספר, וכבר עתה לקיים "וידעתם כי אני ה'".

מעשה שהיה בבני זוג שבאו לפני השרף מבריסק רבי יהושע לייב דיסקין זצ"ל, ותינו את צערם ויגונם, כשכל ילדיהם שנולדו להם, חזרו לעולם שכולו טוב אחרי תקופה קצרה מאז לידתם רח"ל. שאל אותם הצדיק: 'האם אתם בריאים? האם אתם אוכלים?' והם ענו 'כן'.

הסביר להם הצדיק: בברכת המזון כתוב ארבע פעמים "זין" שלוש פעמים בברכה הראשונה שתיקן משה רבינו, ופעם אחת בברכת "גודה לך" שתיקן יהושע בן נון. ארבע פעמים ז"ן בגימטריה - 228. מספר זה שווה לערך חוזק האמונה! תוסיפו עוד 4, כנגד ארבע פעמים "זין", ותקבלו 232, בגימטריה - צאצאים.

אחרי כל החשבונות האלו, הורה הצדיק לבני הזוג שיקבלו על עצמם לברך ברכת המזון בכונה, להלל לבוראם ולשבחו על כל מתנות החינם, ולהודות לו על כל הטוב שהגן אותם עד היום; במקום להתלונן על מה שאין, לברך ולהודות על מה שיש. ובזכות זה יזכו לבנים חיים וקיימים.

בני הזוג קיבלו על עצמם לברך ברכת המזון בכונה, ואכן התקיימה בהם ברכת הרב, והם נושעו בבנים, שצאצאיהם הרבים חיים עימנו היום.

זכנו השי"ת לראות תמיד את חסדו הגדול, להודות ולהלל בכל השלבים, ולראות מהרה בישועה קרובה לבוא, בשמחה רבה, אמן סלה. (מתוך שיעור 57 בשער הבטחון. לשמיעת השיעור הקישו 4 לאחר בחירת השפה, או בחיוב ישיר 02-3011904.)

אנשים אומרים לי: מספרים בקו כל כך הרבה סיפורים מרגשים עם סוף טוב. מפרסמים בעלון יופי של מעשיות שהצליחו כל כך, מתי נבוא אנחנו ונספר את הסיפור שלנו? אני כבר רוצה להודות ולהלל ולתת שיר ושבח. הימזמור לתודה! כבר מוכן אצלי ומככה להתפרץ בשמחה ובטוב לבב, להודות על הניסים ועל הנפלאות, על הישועות ועל הנחמות, אבל המצב כרגע הוא שעדיין נמצאים במצוקה. אנשים מחכים לשידוכים, אם זה ההורים, ואם זה הילדים בבית. כשסוף סוף הם מתארסים, צריכים הון תועפות לכל הוצאות החתונה, וזה בכלל לא פשוט, מצפים לישועה ובינתיים נלחצים ומתבוננים אנה ואנה, מאין יבוא עזרי. החתונה נערכה, ומצפים לרוע של קיימא, פה מגלים שצריכים טיפול רפואי, וכאן זקוקים לישועה מסוג נוסף. נחת... כולנו רוצים נחת ובריאות. כל היום מבקשים ומצפים לישועת השם.

כל אחד, בתחנה שבה הוא נמצא, בציפיה שהוא חווה עכשיו, שואל את השאלה הזאת: מתי כבר אוכל להודות בפה מלא ולשיר את שירת ההודיה?

התשובה לכך היא: עכשיו!

כתוב בתחילת פרשת בא: "ולמען תספר באָזְנֵי בְנֵי אֵת אֲשֶׁר הִתְעַלְלִיתִי בְּמִצְרַיִם, וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי ה'".

המצב כעת הוא שעם ישראל עדיין במצרים, ועוד נכוננו שלוש מכות נכבדות: ארבה, חושך ומכת בכורות. לכאורה, היה מתאים להכניס פסוק זה בסוף הסיפור: כשיתפטר בני ישראל לגומי מהצרות של המצרים, ותתגלה בעולם הישועה הגדולה, אז נצווה לקיים מצוות עשה לספר את כל האותות והמופתים שהיו במצרים. אך, ראה זה פלא: קיבלנו את הציוויו "למען תספר" דווקא כאן, כאשר התהלך בעיצומו, כמה חודשים לפני הסיום המופלא של קריעת הים והקריאה הגלויה "זה קלי ואנורתי". מדוע? כדי ללמד אותנו, כי הזמן המתאים להודות אינו רק בסיומו של סיפור, אלא כשאנחנו עודנו בעיצומו. בתוך הציפיה והקיווי, אז הוא הזמן הנכון לעצור ולהתבונן בכל הרחמים והחסדים שעשה עימנו השי"ת עד עתה.

אפשר לספר סיפור יפה של השגחה פרטית מופלאה, על בחור מבוגר שהגיע לרבי שמעון, התפלל מכל הלב, והודה על כך שהוא הולך לצאת מכאן חתן; ובריוק באותו זמן בצד של עזרת הנשים, הנערה המבוגרת התפללה מכל

חדש! *6176 כל השגחה פרטית במספר אחד

- 1 קו התוכן בעברית 0
- 2 קו התוכן באידיש ואנגלית 2
- 3 עלון השגחה פרטית 3
- 4 מגזין השגחה פרטית לכל המשפחה 3
- 5 רכישת ספרי שער הבטחון (כמויות בלבד) 6
- 6 הקמת שיעור אמונה באזרוכם 9
- 7 פרטי יצירת קשר 9
- 8 שותפות ביזני הרבים העולמי 4
- 9 שותפות ביזני הרבים העולמי 4

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

שער הבטחון פותח

הכול התנהל על מי מנוחות. למדתי בכולל, והמלגה נכנסה לחשבון הבנק כל חודש בלי עיכובים. עד שיום אחד הגיע ראש חודש, וגיליתי שהמלגה לא נכנסה לבנק. במקביל התקצצה גם קצבת הילדים שהתרגלתי לקבל, והיא הופחתה בכשלוש מאות שקלים. אמרתי לעצמי, שעלי להתחזק באמונה ובטחון. החלטתי להתחיל בלימוד יומי בשער הבטחון - חובות הלבבות. למחרת ניגש אלי אברך ושואל אותי, "קיצצו לך בקצבת הילדים?" אמרתי, "כן". "אשתך עובדת?" - "לא". "ובכן", נענה האברך, "מישהו מסר לי בשבילך סכום כסף". הוא מוציא מעטפה ונותן לי. רגע לפני שהוא ממשיך לדרכו, אני מנסה לקלוט מה הולך כאן, ושואל אותו, "ממתי מחלקים פה כסף?" "אל תשאל שאלות", הוא עונה לי. "קח. זה שלך". כשהגעתי הביתה קיבלתי מהכולל הודעה, שהמלגה תיכנס בימים הקרובים. ומה עם הקיצוץ בקצבה? שלוש מאות שקל אינם סכום מבוטל. גם אותם סידר לי הקב"ה ברחמים מרובים: בכולל שלי קיימת מסגרת מחייבת יותר, שמאוד רצינית להיכנס אליה. בדיוק אז התקבלתי אליה. במסגרת זו משלמים שלוש מאות ש"ח יותר מבמסגרת הרגילה.

פתחתי שער הבטחון, ונפתחו לי שערי שפע.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים המתפרסמים בעלון - סיפור מס' 45)

דלת ומזוזה

לפני עשרים שנה התחלתי לשווק דלתות פלדה של חברת "חוסן". באותם ימים התרבו גלי הפריצות של דלתות עץ, ואנשים הבינו שדלת פלדה זו ההשתדלות הנכונה. במשרד שלי כמוכן שכנענו את האנשים בקלות יתירה, שהחלטה להתקין את הדלת היא החלטה נכונה, וכדאי לבצע אותה במהירות האפשרית, לפני שהפרוץ יגיע.

בוקר אחד, כשהגעתי לפתוח את המשרד, שמעתי מבחוץ את הטלפון מצלצל. מיד כשנכנסתי הרמתי את השפופרת. על הקו הייתה אישה מקריית אונג. היא ביררה על דלת פלדה, ביררה על איכות ועל מחיר, והדבר שהיה לה החשוב ביותר, היה המהירות: "מתי תוכלו להגיע אליי עם הדלת ולהתקין אותה?" עיינתי ברישומים ועניתי שמחר המתקין שלנו פנוי, "תמדדי את הרווח בין המשקופים, ואנחנו נביא לך מחר יופי של דלת", אמרתי.

מפני שהייתה לחוצה מאוד, היא אמרה: "איני רוצה את הדלת כבר מחר, ואם היא לא תגיע מחר, אפנה למשווק אחר. אני חייבת את הדלת מיידי".

הרגעתי אותה שיהיה בסדר בעזרת ה', ואכן למחרת הגעתי לקריית אונג יחד עם המתקין - בחור חרדי נעים הליכות, והתחלנו לטפל בדלת.

בעלת הבית בהתה בנו כאילו הגענו מפלנטה אחרת. משהו במראה שלנו לא הסתדר לה. היא לא דמינה שהיא הולכת לראות אותי בכיפה, בזקן ובחליפה ארוכה, לצד הבחור שגם הופעתו הייתה כשל בן ישיבה. לפתע היא אמרה, "אתם לא חושבים שצריך לבדוק מזווחות, אחרי כל מה שקרה לנו?"

"איך בעיה", אמרתי. "כשמתקינים את הדלת מלבישים את הפלדלת על משקופי העץ הקיימים, ולשם כך מורידים את המזוזה. במשך השעתיים שהמתקין יעבוד, אוכל לבדוק את המזוזה. אמנם איני בודק מקצועי, אבל ייתכן שאוכל לראות משהו בעצמי. דרך אגב, שאלתי, "מה הם כל הדברים שקרו לכם?" "שני דברים רציניים", היא אמרה, "בעלי עבר התקף לב לפני שנה וחצי ועדיין לא התרפא מזה, וגנבו לנו את הרכב לפני כמה חודשים".

המזוזה הוסרה, פתחתי אותה ומיד ראיתי שיש בה בעיה. אמנם היא היתה רשומה על קלף אמיתי, אבל הייתה מקופלת באמצעה. פתחתי את הקיפול, והנה במקום הקיפול מחוקות שתי מילים: "בהמתך" ו"ללבכם".

אמרתי לבעלת הבית: "תראי בעצמך אילו מילים מחוקות. יש כאן רמז לכל

קוד הצלה

השעה ארבע לפנות בוקר. המאחרים כבר נרדמו, והקמים לוותיקין עדיין לא קמו. כולם ישנים, ואני מתעורר מדפיקות בדלת. דופקים ודופקים בלי להרפות. נראה שמישהו זקוק לי בדחיפות. אין זה זמן רגיל לביקורי שכנים, ולכן מוכרח להיות שזה פיקוח נפש. אני חייב לקום.

כאשר אני יוצא מהחדר, אני רואה את האור במטבח דלוק. מה קורה כאן? דבר ראשון אני נכנס למטבח, ומול עיניי מחזה מצמרר: הילד שלי, שימעליה, בן השנה וחצי, עומד על השיש, בידו קומקום של מים רותחים, והוא מנסה להעביר מים מהקומקום לבקבוק הדייסה שלו. הקומקום כבד, הבקבוק קל, ושימעליה שלי כמעט מאבד שיווי משקל, ועוד רגע הוא עלול להיכוות בכווייה חמורה ממים רותחים.

ברגע שאני רואה את כל זה, אני תופס אותו מיד, ומציל אותו מנפילה ומכווייה, ואולי גם אותנו מתביעה משפטית על רשלנות. שימעליה הזה שלי, שיהיה בריא וייקח את כל הכוח, היצירתיות והעצמאות שבו לעבודת ה' יתברך. נראה שאני מגדל כאן את אחד הכוחות הגדולים, שיאירו את שמי היהדות בעשור הבא. הוא ניצל בנס.

כל המהלך המתואר במשפטים הקודמים ארך שניות בודדות, וכבר אני ניגש אל הפתח, לגלות את תעלומת הדפיקות. אני פותח את דלת ביתי, ומול עיניי ניצבת משפחה שלמה. לבושים בגדי שבת, עיניים וסחוטים. "שכרנו את הדירה של השכן בקומה העליונה למשך שבועיים", מספר האב. "הדלת נעולה באמצעות קוד מספריים. רשמתי את הקוד על פתק והכנסתי אותו לכיס החליפה של יום חול. הבעיה היא שעכשיו חזרנו מחתונה, ואני לבוש בחליפה של שבת. הפתק ובו הקוד נמצא בתוך הבית, ואין לי מושג איך נכנסים. לך יש את הקוד, תוכל לתת לי אותו?"

אני מוסר לו בשמחה את הקוד שיפתח לו את הבית, והוא מתנצל, "יהיה לנו פקק בדרך, ובמקום שהדרך מבני ברק לירושלים תארך שעה אחת, היא ארכה שעתיים. לא הייתי מעיר אותך עכשיו, אבל בדיוק ראיתי שהאור דלוק ושמעתי שגוררים כיסא, והבנתי שיש מישהו שממילא ער ויפתח לי את הדלת".

"תבורך מפי עליון", אמרתי לו, "היית שליח משמיים להציל את הבן שלי".

כל כך נדהמתי מההשגחה הפרטית הנפלאה, שהקב"ה מעכב את השכן שעה שלמה כדי שהוא יגיע בדיוק כשהבן שלי בסכנה ויעיר אותי, ועל ידי כך הוא

השלוחה

החדשה

לשמיעת

הסיפורים

שהתפרסמו בעלון

6176 *שלוחה 2 ואחר כך 9

מפיצים אמונה ורואים ישועות

לפני שנה, בתאריך כ"ט בשבט, תרמנו להפצת העלונים שלכם למשך שנה, לזכות בנו היקר, שימצא את זיווגו במהרה. ואכן, ברוך ה' במהלך השנה הוא התארס, ועכשיו בחודש שבט אנו חוגגים את שמחת החתונה. המעניין הוא, שהחיוב האחרון נקבע לתאריך העשרים לחודש הנוכחי, שיוצא בעיצומם של ימי השבע הברכות. אנחנו רוצים להמשיך את התורה לענה נוספת, לזכות בתנו היקרה, המצפה גם היא לזיווג הגון. בברכה, משפחת שי מני ברק

מפיצים אמונה ומחיים נפשות

רציתי להודות לכם על הקו הנפלא שלכם, שנותן לי הרבה כוח, אמונה ובטחון. לאחרונה נקלעתי למצב קשה בעיניי פרנסה, עד כדי כך שיום אחד כשהייתי צריך לקנות אוכל לבני הבית, לא היה לי כסף, ולוויית מקופת הצדקה שבבית כמה שקלים כדי לקנות לחם. הייתי מאוד שבור ורוצץ מכן. חייגתי לך, ובתזמון מופלא, בהשגחה פרטית, שמעתי שם ניגון מיוחד בעיניי בקשת הפרנסה. זה כל כך חזיק אותי. תודה על הניגונים היפים, ועל השיעורים והסיפורים וכל מה שיש בך.

הדברים שקרו לכם. 'בהמתך' - רומז לרכב, שהרי הוא התחליף לבהמות של פעם. 'לבבכם' - רומז להתקף לב". בעלת הבית נדהמה, ועוד באותו יום קנה בעלה מזוזות חדשות ומהודרות, לכניסה ולכל חדרי הבית. אני מתרגש מהסיפור הזה, לא רק בגלל הרמזים שנמצאו במזוזה, אלא גם בגלל העובדה הפשוטה, שכל אחד שנראה שומר תורה ומצוות הוא בעצם כתובת לעניינים החשובים באמת. אלמלא הכיפה והחליפה, היא בוודאי לא הייתה מעלה בדעתה לשאול אותי על מזוזות.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים המתפרסמים בעלון - סיפור מס' 46)

בפעם הבאה שטריימל

לפני כשנתיים נסענו לליז'ענסק. עלינו לצינונו של הרבי ר' אלימלך ז"ע, ואחרי התפילה נכנסנו לסעוד בבניין של הכנסת אורחים. שם פגשנו יהודי יקר מירושלים, שסיפר לנו סיפור מרתק:

מעשה שהיה בבחור אחד מצוין, שהצליח הן בישיבה קטנה והן בישיבה גדולה, והנה הוא הגיע לפרקו וביקש להינשא. הוא נסע לליז'ענסק ואמר שם את כל ספר התהילים, בתחינה שימצא את זיווגו במהרה.

עברה שנה והוא עדיין בחור. שוב נסע לליז'ענסק, שוב שפך את ליבו, וגמר את התהילים. עברה שנה נוספת, והישועה עדיין מתממהה. משנה לשנה התפילות נעשו יותר נואשות, יותר כואבות, כשהדמעות פורצות ועולות מנבכי ההתמודדות המרה, ועדיין... הצעות עולות ויורדות, ושום התקדמות אינה נראית באופק.

בפעם העשירית שהבחור הגיע לליז'ענסק, הוא כבר היה בן שלושים. באותו זמן איש לא היה על הציון. הבחור פתח בדברים, ובמר ליבו זעק את זעקתו המתמשכת זה עשר שנים: "רבי", הוא צעק, "כבר עשר שנים שאני בא לכאן. חברים שלי באו פעם אחת ונושעו מיד, ואילו אני מגיע לכאן שנה אחרי שנה, מתוך אמונה איתנה שאזכה לסייעתא דשמיא בזכות הרבי. זהו. איני יכול יותר. עד מתי? אני מודיע בזאת, שהפעם הבאה שאני מגיע לכאן, תהיה רק כשאזיה חבוש שטריימל!"

כך זעק הבחור במר לבבו, וסיים את תפילתו כשהוא שטוף בדמעות. באותה תקופה התגורר במושב קטן יהודי חסידי, שיום אחד חשב לעצמו, שהילדים שלו גדלים, ואם הוא מעוניין בשידוכים הגונים בשבילם, כדאי שיעבור לירושלים, וכך יכירו אותו וישתדכו עימו. הוא החל לברר על דירות להשכרה, ומשום מה לא הצליח בזה. פעם אחת הסכום היה מדי גדול, פעם אחרת רגע לפני חתימת החוזה משהו אחר כבר חתם, ופעם אחת סתם כך לא התחשק למשכיר לסגור איתו עסקה. בצר לו הוא תינה את בעייתו לפני חבר שמתגורר בירושלים, וזה אמר לו, "בדיק עכשיו ראיית מודעה על דירה להשכרה ברמות. תנסה לדבר עם בעל הבית". הוא נתן לו את מספר הטלפון, והנה ראה כי טוב. דירה נהדרת באזור מבוקש.

"הדירה הזאת מחכה לך כבר הרבה זמן", סח לו בעל הבית. "כבר כמה חודשים שהיא עומדת ריקה, ואיני מצליח להשכיר אותה. זה ממש מוזר, כי זו דירה מצוינת באזור מבוקש. נראה שממש משמיים עיכבו את כולם, כדי שאתה תקבל אותה".

היהודי מהמושב התיישב בירושלים, ופנה לשלב הבא שלשמו עבר - לחפש שידוך לבתו. לבת הוצעו כמה שידוכים, אולם אף אחד מהם לא הגיע לידי גמר. בשלב מסוים הציעו לו את הבחור המבוגר, מיועדנו מליז'ענסק. ההצעה התקדמה יפה, והפגישה בין הבחור לנערה נערכה בבית השכן - משפחת וייסבלום.

במהלך הפגישה מקבל אבי הבת טלפון: "רק את טובתך אני מבקש", אומר לו המשוחח. "אני חושב שאתה עושה טעות, לחתן בת צעירה עם בחור מבוגר בן שלושים. אני ממש לא מבין אותך. תעצור את זה עכשיו, לפני שכבר לא תוכל להתחרט".

האב היה נבוך מאוד. הוא דווקא חשב שהבחור עשוי להתאים לבתו, אבל עם הטלפון הזה הוא קיבל רגליים קרות, וכמעט שביטל הכול.

רגע לפני שהוא עושה צעד משמעותי, הוא מספר על השיחה לרב וייסבלום, השכן שמארח את הפגישה.

עונה לו הרב וייסבלום: "כמו שאתה יודע, ראיתי את כל הבחורים שהציעו לך. ואני אומר לך, שהבחור הזה הכי מתאים לבת שלך. ממש כפפה ליד. איך שראיתי אותו, הרגשתי שהפעם זה זה!" מילותיו הטובות השפיעו, והשידוך נסגר למזל טוב. הזוג נישא בשעה טובה ומוצלחת, והם חיים באושר רב עד היום הזה, כה ייתן ה' ויוסיף להם רוב נחת, בריאות ושנים טובות.

היהודי שפגשנו בבית הכנסת אורחים בליז'ענסק, סיים את סיפור המעשה באומרו: "הבחור הזה הוא אני, והשכן שהשפיע על סגירת השידוך, הרב וייסבלום, הוא צאצא ישיר לרבי אלימלך מליז'ענסק, בן אחר בן. בפעם הבאה שנעתי לליז'ענסק, נסעתי בשטריימל..."

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים המתפרסמים בעלון - סיפור מס' 50)

יצליח לחטוף תנומה על מיטתו בדירה ששכר. נפלאים דרכי ה'.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים המתפרסמים בעלון - סיפור מס' 51)

ויזה למרות הכול

אני עוסק בעזרה וסיוע לאנשים שמעוניינים להשיג ויזה לארצות הברית. יום אחד ניגש אליי בחור, ומבקש ממני שאעזור לו לסדר לו ויזה בהקדם. באותו יום מתקשרת אליי אמו של אותו בחור, ואומרת לי: "הבן שלי הגיע אליכם היום וביקש שתסדרו לו ויזה. אני מבקשת מכם בכל לשון של בקשה, שתעשו הכול כדי שהוא לא יקבל את הוויזה. למרבה הצער הבן הזה שלי סטה מדרך הישר, ואני חוששת מאוד לגורלו. אם הוא ירד מהארץ, הוא עלול לאבד לגמרי את כל היהדות שעדיין נותרה בו. שרק לא יתבולל שם!"

מי יכול לעמוד מול דמעות של אמא יהודייה, שמבקשת להציל את בנה מרדת שחת? הבטחתי שאעשה כול שביכולתי.

לא יכולתי לסרב לבחור, אבל עזרתי לו רק בעזרה טכנית, בלי ליעץ לו מה לעשות. הוא רשם שהוא רווק, ובקונסוליה של ארה"ב לא אוהבים לאשר לרווקים להיכנס לתחומי ארה"ב. הוא רשם גם שהוא מחפש פרנסה, מה שממש מרחיק את האפשרות לאישור, כי האמריקאים לא אוהבים עניים.

הבחור לקח את המסמכים שהוא הכין, ולמרבה הפלא, הוויזה אושרה!

אמו של הבחור לא נחה ולא שקטה. היא התקשרה אליי ואמרה לי שהיא שולחת שליח שייקח את הוויזה עבור בנה, והוא כבר יקלקל אותה ויקשקש עליה, כך שהיא תיפסל.

השליח הגיע אליי לקחת את הוויזה, אבל אני אמרתי לו: "הבחור הקדים אותך. הוא כבר בא בעצמו ולקח את הוויזה".

בני המשפחה היו כאובים. האם הייתה ממש שבורה ורצונה. היא כל כך מתאמצת לשמור על הילד שלה עד כמה שניתן, והנה, אין היא זוכה לסייעתא דשמיא. הבן שלה קיבל ויזה ממש בניגוד לדרך הטבע.

נראה שהאם התפללה באמת מעומק ליבה, והדמעות ששפכה למען בנה פעלו את פעולתן כל כך, עד שאפילו כאשר ניסתה לקלקל את דרכי ההצלה, לא הצליחה.

בסופו של דבר הבחור הגיע לארה"ב ונפגש שם עם כמה אברכים יקרים. אלו התעניינו בו, דיברו על ליבו וחיקו אותו. הם לא ויתרו לו, ובמסירות מיוחדת מתוך אהבת ישראל ותחושת אחריות, סייעו בידו לשוב בתשובה ולעלות בחזרה על דרך המלך.

עברו כמה חודשים, והאם מתקשרת אליי: "הבן שלי רוצה לחזור לארץ, ואני חוששת מאוד שהוא יפגוש כאן את החברים הישנים שלו, ושוב יימשך אחריהם חלילה וחס. בבקשה, תעשה הכול שהוא לא יוכל לחזור לארץ..."

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים המתפרסמים בעלון - סיפור מס' 49)

קח גם אתה שותפות קבועה בהפצת "ההשגחה פרטית" לכל יהודי בכל העולם

ותזכה גם אתה לראות את ההשגחה הפרטית בכל העניינים
התקשרו עכשיו למוקד הישועות 02-6313-742
או בקו ההשגחה פרטית 02.30.11.300 | שלוחה 6

העברה לבנק לאומי | משלוח בדואר | בעמדות נדרים פלוס
טניף 902 | חשבון 57390056 | ת.ד. 5475 ירושלים | ע"ש השגחה פרטית

מפיצים אמונה לכל יהודי בכל העולם

זכו בשותפות קבועה "במוקד הפצה"

לזכות ש. צ. ו. ש. ר. בני א. מ.
לבריאות איתנה בכל האיברים
ולזכות א. י. ה. בן נ. ר. להצלחה בכל העניינים

בעילום שם לזווג הגון במהרה
בעילום שם להצלחת כל בני המשפחה
ברוחניות וגשמיות

לשונם הזהב

השגחה פרטית בספרים הקדושים

הבטחון עצמו גורם להצלחה

הבוטח בהקב"ה בלבב שלם, אינו ירא מפחד ושמועה רעה ואינו חושש מדבר, ובטחון זה עצמו סיבה להצלחתו מכל רע. וזהו שאמרו חז"ל: מעשה בהלל הזקן שהיה בא בדרך ושמע קול צווחה בעיר, אמר, מובטח אני שאין זה בתוך ביתי, ועליו הכתוב אומר משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטוח בה'. כי באמת למבינים, הבטחון הנדרש הוא לבטוח שמשמרהו ה' מכל מיני פורענויות, וממילא על ידי שביטחונו אכן חזק אצלו, שומריו ה' מכל דבר רע. זה מה שהיה אצל הלל הזקן: כשראה שאין ליבו נפחד כלל, מחמת ביטחונו, חשב שעל ידי זה בוודאי לא יהיה בתוך ביתו.

(פס' קדוש לרבי אצילה מוולוז'ין זצ"ל, רות א, ט)

הבוטח בה' אינו ירא משום דבר

תנו רבנן: מעשה בהלל הזקן שהיה בא בדרך ושמע קול צווחה בעיר. אמר: מובטח אני שאין זה בתוך ביתי. ועליו הכתוב אומר (תהילים קיב, ז): "משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטוח בה".
אמר רבא: כל היכי דדרשת להאי קרא בכל דרך אפשר לבאר את הפסוק "משמועה רעה לא יירא" וגו': מרישיה לסיפיה מדריש אפשר לבאר מראשו לסופו, מסיפיה לרישיה מדריש ואפשר לבאר מסופו לראשו. מרישיה לסיפיה מדריש וכך הוא מתבאר מתחילתו לסופו: משמועה רעה לא יירא, מה טעם הוא אינו ירא משמועה רעה? כי נכון לבו בטוח בה'. מסיפיה לרישיה מדריש וכן הוא מתבאר מסופו לתחילתו: אם נכון לבו והוא בטוח בה', אזי משמועה רעה לא יירא. (מסכת ברכות דף ס' ע"ב)

מחז"ל שאמרו, מעשה בהלל הזקן שהיה בא בדרך ושמע קול צווחה בעיר, אמר, מובטח אני שאין זה בתוך ביתי וכו' ע"ש, כי הלל הזקן לימד את בני ביתו תמיד שלא יקראו תגר על מידותיו של הקב"ה, ואיך שיהיה עמהם, אף בהגיעם לפעמים לאיזה מקרה רעה ח"ו, לא ירימו קולם לזעקה, רק יבקשו רחמים בהכנעה בקול נמוך. ועל כן, כששמע קול צווחה אמר: מובטח אני שאין זה בתוך ביתי וכו' ע"כ. וכן היא סברה כי על כן אינו בוכה בקול גדול, להיות שבוצין בוצין מקטפיה ידיע, ואינו רוצה לצעוק בקול, רק בלחש למי שהוא עונה לחש. וזה אמרה "מילדי העברים זה", פירוש: הנה מעת ילידתו מתנהג כמנהג העברים, ומידת העברים בו.

(באר מים חיים פרשת שמות)

כל מה שיבוא עלינו הוא לטובתנו

ונראה דהכי קאמר "משמועה רעה לא יירא", לא שכל מה שיבוא עליו מאת הקב"ה, הרי היא טובה לו, ש"נכון ליבו בטוח בה", שאין דבר רע מביא עליו אלא לתועלתו, שאף על פי שהוא יום ביש בעולם הזה, לתקן לו יום טוב לעולם הבא. וכן היה נחום איש גם זו אומר גם זו לטובה. ... ולכך נכתב בלא מילת הטעם, כדי שיתהפך משמעותו לבי פנים: מסיפיה לרישיה - לומר שאדם שליבו שלם עם אלוהים, הכתוב מבטיחו שלא תבוא אליו שמועה רעה; ואם מרישיה לסיפיה - הכי מדריש משמועה רעה לא יירא, אלא נכון לבו בטוח בה' על הטובה ועל הרעה, הואיל ומאתו יתברך באה, לא שהוא בוטח בכך.

(צפנת פענח למהרי"ט, פרשת לך לך)

לומר כי בכייתו היה על דרך הנאמר בחנה (שמואל א א, י) "ובכה תבכה", ושם ודאי היה הבכייה רק מלב בדמעות בלי נשמע קולה, שהרי נאמר שם "וקולה לא ישמע". וכן כאן לא שמעה קולו, כי בכה בנחת, וקול לא ישמע כלל. רק כשפתחה התיבה ראתה שהוא בוכה. ... הרהרה במה שאינו שואג בקול, והוא כמ"ש המפרשים ז"ל בפירוש

יש לכם מאמר מחוק מהספרים הקדושים? שלחו אלינו. (עדיפות תינתן למאמרים הקשורים לפרשת השבוע או לענייני דיומא) | במייל 1023011300@gmail.com | בפקס 02-6599189

תגובות המצטרפים
 לכבוד המערכת האדירה 'השגחה פרטית', המחוללת נפלאות בעולם באמונה חושית בהשי"ת!
 אם הרב וואזנר זצוק"ל טען, שמאז מתן תורה לא היה היקף צדקה גדול כמו בדורות - מסתבר שגם לא היה היקף אמונה חושית בכל העולם ובכל גווי הציבור, כפי שיש היום - בזכותכם.
 אשריכם שאינכם נחים על זרי דפנה, ולא שבעים מהצלחות. אחרי פתיחת הקו התחדשתם בעלון, הנחסף כלחמניות במוצאי הפסח, ואחרי העלון הגיע המגזין המשועשע והמהודר, שמענג את המשפחה כולה. שמחוק מגדול ועד קטן את האמונה החושית בה' יתברך.
 תמשיכו להצליח בכל פעולותיכם, ובעזרת ה' תתפתחו עוד ועוד!

גם אתם מוכניסים את האור הביתה

הצטרפו היום, ותראו איך שהרוגע והשלווה מגיעים לכל בני הבית

התקשרו עכשיו 61767* שלוחה 3

או בעמדות 'נדרים פלוס' על-שם 'מגזין השגחה פרטית'

עדיין יש את אפשרות לקבל את כל המגזינים שיצאו עד עתה במתנה שאלו את המוקדן

נקודה מתוך שיעור המופלא של הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א מליקוד השלט המשוכלל שבידינו

זה עובד לא רק כלפי בן הזוג. גם הורים שרוצים לשנות את ילדיהם, יכולים להשתמש במערכת הזאת. אני מכיר מקרוב מאות אנשים שעשו את זה הצליחו. קבלו סיפור לדוגמה: אישה התחתנה עם בעל רע לב, שהוא ללא שום מידות טובות, בלי יראת שמיים, לא לומד, לא מתפלל ואפילו לא מניח תפילין, ומתנהג בגסות. היא החליטה שהיא משנה אותו. לא באמצעות הערות וביקורת, אלא בהפעלה מרחוק. והיא הצליחה, ובגדול. כיום היא קוטפת את הפירות. הבעל שלה הוא פרוח, אדם צדיק בעל מידות טובות. מה היא עשתה? מדי יום היא הסתגרה בחדרה למשך עשרים דקות: מתפללת אל ה', מדברת על בעלה, ואומרת, הבעל שלי הוא צדיק, ירא שמיים, למדן, איש טוב, אציל נפש, נחמד ומתחשב. יום-יום, וזה לא קל. אבל התוצאות שניכרו בשטח, כיסו את ההשקעה הגדולה. כך משנים בני אדם! באמצעות לימוד סגוריה עליו! זה לא חידוש שלי. זה כתוב בספר פלא יועץ (ערך סוגריא): "כי כל אשר ידבר האיש עושה רשם ומעורר פמליא של מעלה. אם מדבר קטגוריא מעורר המקטרגים, ואם מדבר סגוריא מעורר סגורים, ודבריו עושים פירות". נסו ותראו ישועות.

הארה פרטית מתוך שיעורי המשפיעים ב'קו השגחה פרטית'

כבוד הרב, מה עושים? - פונה אליי יהודי מכובד - שידכנו את הבת עם בחור מצוין וחשוב, אך אחרי החתונה התגלה לנו שזה לא מה שחשבנו... חשבנו שמדובר בבחור מופלג בתורה וביראת שמיים, והנה זה לא כך. חשבנו שהוא בעל מידות טובות, בחור נעים הליכות ובעל מזג טוב, והנה מתברר שזה הפוך. מה אני עושה? וכי כך אצטער לנצח...? אני מקבל הרבה פניות בסגנון הזה: מהורים לבנים ולבנות, מגברים כלפי נשותיהם, ומנשים כלפי בעליהן. יש בידי משפט מנצח שקיבלתי ממורי ורבי ר' עוזר שוורץ זצ"ל, והוא: "בשידוך תקבלו בדיק את מה שאתם רוצים. ואם יתברר שזה לא כן, תוכלו לשנות אותו בקלות". זאת אומרת, שתמיד יהיה לכם בן זוג מושלם, גם אם הבחירה שלכם הייתה מושלמת; ובאמת בן הזוג הוא בדיק כמו שדמיינתם אותו, וגם אם לא - בדיכם להפוך את המצב, ולהפוך אותו למושלם מכל הבחינות. איך עושים את זה? הכירו את המערכת המשוכללת ביותר הקיימת בעולם: זהו סוג של שלט רחוק. התעסקות קטנה עם השלט שבידכם, ואתם משנים לטובה את הבן אדם שרציתם לשנות. זה עובד, זה מועיל. ובעיקר: לא צריך בנוסף לכך גם לדבר, לבקר, להעיר ולהתווכח. בלי כל הטרדה הזאת, תקבלו בן אדם חדש.

שיעורי הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א נמסרים מידי שבוע בעברית, אידיש ואנגלית בשלוחה 2 < 2 (לאחר בחירת השפה)

שלוחת סיפורים במייל: hphp6176@gmail.com | העלון יוצא לאור גם באידיש ואנגלית | לקבלת העלון במייל: B023011300@GMAIL.COM

הדפסה: 'פריינט-גוט'

תכלית העלון הוא, לקרב את האדם לבורא עולם. חלילה שהוא יהיה זה שיפריע להתפלל ולשמוע קריאת התורה.